GAZETA LWOWSKA.

W Poniedziałek · Nro. 129. 12. Sierpnia 1816.

Wiadomości kraiowe.

Z Wiednia d. 30. Lipca. — W dzień 26. t. m. mieli u J. C. K. Mości wstępne posłuchanie: Hrabia Caraman wysłany do J. C. K. Mości Poseł Dworu Francuzkiego, i Xiążę San Carlos przybyły tu Poseł Króla Hiszpańskiego.

Dnia następuiącego raczył N. Pan przyymować małżonkę Posła Hiszpańskiego w prywatnem posłuchaniu, gdzie przez małżonkę C. K. Ministra Stanu, i Konferencyi, iakoteż spraw zagranicznych wprowadzoną, i N. Panu przedstawioną była.

Dnia 28. Lipca w Niedzielę, odprawiła się tu uroczystość zaślubienia Jey Cesarzowicowskiey Mości Arcyxiężny Klementyny z Jego Królewic. Mością Leopoldem Królewiczem obudwóch Sycylii. O godzinie 7mey wieczorem zgromadził się cały Dwór w Cesarskim letnim pałacu Schönbrunie, w wielkiey paradzie, i towarzyszył N. Panu do zamkowego Kościoła, dokąd J. C. K. Mość NN. zaślubionych w gronie wszystkich Arcyxiążąt, tudzież Arcyxiężny Herminii małżonki Arcyxięcia Palatyna i Arcyxiężny Leopoldyny, po błogosławieństwo Kapłańskie poprowadził.

Przy wstępie do Kościoła powitał N. Grono to, JX. Arcybiskup do pobłogosławienia zaproszony, wraz z towarzyszącem mu Duchowieństwem, i odprawił potem akt zaślubienia podług obrządku Katolickiego, poczem zaśpiewano Hymn pochwalny Ambrożego, a batailiion Grenadyerów ustanowiony na podwórzu zamkowem dał pierwszą salwę, gdy hymn śpiewać zaczęto.

Po zakończeniu tey ceremonii udał się J. C. K. Mość z N. rodziną Cesarską do wewnętrznego pomieszkania swoiego; przyczem dano podrugi raz salwę. Tym czasem zgromadziły się były na Galeryę: Ciało dyplomatyczne, C. K. Dwór, i Damy, gdzie wkrótce raczył J. C. K. Mość z N. rodziną swoią pokazać się, i życzenia nayłaskawiey przyymować. Potém udał się N. Pan wraz z N. rodziną do publicznego stołu obrzędowego, przy którym służyły Poselstwa i Dwor N. Pana. Podczas stołu dała się słyszeć muzyka dworska, a po zkończonym stole oddalił się N. Dwór, któremu cały poczet dworski towarzyszył do pokoiow wewnętrznych.

W przeszły Czwartek d. 25. Lipca przedstawiona była Jey Cesarzowicowski Mości Arcyxiężnie Herminii we Dworze, N. małżonka Arcyxięcia Palatyna. O godz. 12. przed południem miały ten zaszczyt przedstawionymi bydź Jey Cesarzowicowskiey Mości Stany i Dworscy Urzędnicy, a o godz. 1wszy małżonki obecnych Posłów. Dnia następuiącego dostąpili równie tegoż samego zaszczytu: Poseł W. Brytanii Lord Steward, Król. Sycyliyski Poseł Xiąże Ruffo, i Nuncyusz Papiezki Kardynał Severoli.

Wiadomości zagraniczne.

Ameryka Hiszpańska.

Zawinął do Anglii okręt Barton, który przywiozł listy i gazety z Buenos-Ayres dochodzące do d. 24. Marca. Gazeta z d. 9go Marca zawiera depeszę Jenerała Rondeau (Naczelnika republikanów w Buenos-Ayres, który, iak wiadomo po klęsce w Listopadzie odniesioney, z Buenos-Ayres otrzymał posiłki) datowaną w głowney kwaterze Guacale d. 18. Lutego, w którey donosi, że Major Araos de la Madrid odparł korpus woysk Królewskich z Limy, z 500 ludzi złożony, (który pod dowodztwem Brygadiera Antonio Maria Alvareza posunął się był aż ku Inguaguasi), a wielką zadawszy mu klęskę, ścigał go aż ku Santiago de Cotagayta. Jenerał Rondeau chwali ducha mieszkańców dodaiąc, że teraźnieysze iego położenie zabezpiecza mu wolny związek z brzegami, tudzież ze Santa-Cruz de la Sierra i Tarija.

Listy z Mendozy (w wschodniey Chili) donoszą, że Marco, nowy Gubernator w Chili wciąż ieszcze używa surowych środków, tudzież ze Admirał Brown z eskadrą Buenos-Ayrcską krąży pomiędzy Valparayso i Coquimbo, i iak się zdaie, na ostatnie miast tych uderzyć zamyśla. Brown

wyrządził Hiszpanom ogromne szkody na morzu południowem, i po naywiększey części zniszczył okręty, wybrawszy z nich przedmioty naywiększey wartości.

Między Rejencyą Buenos-Ayreską a C. M. Fabianem Kapitanem fregaty Angielskiey Orfeusz, zaszedł spór bardzo mocny, z powodu którego Rejencya wydała ogłoszenie zawieraiące w sobie, że Rząd Buenos-Ayreski poczytuie to za złamanie neutralności przez Naczelnikow marynarki Angielskiey na wodach tamecznych dotąd zachowywaney, iż Kapitan Fabian kilku ieńców Hiszpańskich z woyska Królewskiego, którym na słowo honoru dozwolone było chodzić wolno w Buenos-Ayres, przyiął na pokład swoiego okrętu, i wydać ich nie chciał. Z powodu tego zerwania, zakazał Rząd Buenos-Ayreski iak naysurowiey wszelkie związki z Orfeuszem, który zatem opuścił rzekę la Plata. Wiadomość ta sprawiła bardzo nieprzyiemne wrażenie na kupcach Angielskich, prowadzących handel z tą częścią Ameryki południowey.

W północnych częściach osad Hiszańskich miała rewolucya przeyśdź iuż także i do Prowincyi, Tabasco i Chiapta Insurjenci ludzmi i bronią z Luizyiany wsparci, zdobyli Orizawę, i staczaią z woyskami Królewskiemi częste potyczki z przemiennem szczęściem.

P. Wellwood Hyslop Anglik (z domu Hyslopow i kompanii w Jamaice) podczas zdobycia Kartageny przez Królewsko Hiszpańskiego Jenerała Morillo między innymi w niewolą zabrany, został od Sądu w Kartagenie dla dochodzenia iego postępków złożonego, z honorem uwolnionym, i przybył iuż d. 2. Maia do Old-Harbour, mieysca na wyspie Jamaicę.

Naynowsze listy z Buenos-Ayres z dnia 20. Kwietnia, donoszą że do portu tamecznego przypłynęło dziesięć okrętów Angielskich naładowanych towarami. Miały one za te towary brać skóry i łoie; lecz podniesienie ceny tych artykułów o 50 procentu, zniewoli ich zapewne powracać z niczém do Europy, albo czekać kilka miesięcy w tem zgubnem położeniu.

O działaniach Admirała Browna na Oceanie spokoynym, nie mamy żadnych dalszych wiadomości. W Tukumanie utworzył się Kongress Państw ziednoczonych Stanów o niepodległość. Z Buenos-Ayres wypłynął nowy korsarz o 10 działach. Kapitan (Angielski) Fabian stał ieszcze wciąż o 4 mile po niżey miasta, gotuiąc się, rozwinąć żagle, na przypadek, gdyby mu się nie powiodł ostatni krok przyiacielskiego poiednania się z Rządem Buenos-Ayroskim.

W. Brytaniia i Irlandya.

Z Londynu 12. Lipca. — Gdy teraz panuie pokóy w Europie, tymczasem woyna powstała we wszystkich innych częściach świata. Donoszą z Coast-Castle w Afryce pod d. 22. Kwietnia, iż Król Ashantesów ruszył we 20,000 woyska przeciw Fantesom, pobił ich, i zmusił do pokoiu za opłatą 100 uncyi złota. Nie przestaiąc na tem Ashantesowie, żądali wydania dowodców przeciwney strony, i oświadczyli, że ich ścigać będą, chociażby w morze wpadli, w skałach się ukryli, lub się pod ziemię zakopali.

Zdaie się, iż woyna nieuchronną w Indyach Wschodnich. Naypotężnieyszy Xiążę Maratów w zachodniey stronie zebrał woysko niedaleko mocney swoiey twierdzy Gwalior. Naczelnik Wschodnich Maratów, nazwiskiem Bezar-Rajah, zagraża od Raypoor, a w stronie północney Napoulczykowie myślą wypaść z gór swoich na równiny. Tymczasem Peishwa Cesarz Maratów, nie wiele znaczenia maiący, wszedł w układ z Kompaniią Indyyską, i woysko swoie oddał na żołd Angielski, dla tego zapewno, ażeby coś więcey znaczył. Toż samo uczynił Nizam, bo mu się lepiey podoba urząd Wielkorządcy w Deccan, aniżeli uległość naczelnikom Maratów. Zdobycie szturmem Gwalior twierdzy Maratów, i Mecaumpoor twierdzy Napoulskiey może wkrótce ukończyć woynę. 30tysięczne woysko Angielskie w Madras wyszło w pole, i iest opatrzone we wszystko. Woysko w Bombay iest także w pogotowiu do drogi. Potęga Maratów składa się po większey części z iazdy. Maią pospolicie 3ch iezdców na iednego żołnierza pieszego, co bardziey odpowiada klimatowi i sposobowi ich woiowania; naywięcey bowiem u nich znaczą szybkie obroty i rabunki. Wszakże Tippoo-Saib został groźnym szczególniey przez to, iż liczną piechotę zabrał, i wielu Europeyczyków użył do iey ćwiczenia.

Jeszcze przed wybuchnieniem woyny z Napoulczykami, Pułkownik East w Indyach Wschodnich przedsięwziął wyprawę przeciw kraiowi Cutch, i po 10ciodniowem strzelaniu zdobył twierdzę Anjar. Nie poszedł atoli ku stolicy, i zawarł pokóy, dowiedziawszy się od wieśniaków, iż wszystkie studnie i ieziora w okolicy zatruto. Przeglądano studnie, i zna-

leziono w nich wory napełnione arszenikiem.

Hiszpaniia.

W Hiszpanii ustanowione są Izby doradne (Konsultacyine) maiące zlecenie, przedstawiać osoby na Urzędników w Państwie. Mimo osobistey odpowiedzialności, powinni Urzędnicy Izbę tę składaiący, posiadać wszystkie potrzebne źródła i wiadomości, ażeby mogli przyzwoity zrobić wybór, i tylko naygodnieyszym pierwszeństwo przyznawać. Wyrok Królewski znosi zwyczay, nadawania urzędów owym, którzy posiadali bezpośrednie naybliższe mieysce w służbie teyże gałęzi; tenże Wyrok przepisuie także toż samo co do umieszczeń Duchownych. Przystępuiąc przeto do obsadzenia otworzonych mieysc urzędow duchownych, potrzeba będzie wprzódy dla osiągnienia potrzebnych w tym punkcie wiadomości udawać się do starszyzny duchowieństwa, która naygodniey cenić może zasługi każdey takiey osoby. Oprócz korzyści, którą w tem Król znayduię przez to, że sumnienie swoie od wszelkiey odpowiedzialności uwalnia, wypływa ieszcze ztąd, i ten pożytek, iż Duchowieństwo uzna potrzebę ulegania swoim przełożonym, i pozna że nieprzerwana rezydencya i ścisłe wykonywanie obowiązków iedynym iest środkiem do posuwania się któreyby nadaremnie innemi nieprawemi drogami szukało.

W Londynie odebrano wiadomość, że Król Hiszpański odnowił wszystkie rozporządzenia względem wprowadzania sukien Angielskich do osad Hiszpańskich, które istniały przed woyną, że przeto wprowadzanie tam onychże zakazał.

Według doniesień z Madrytu przywdział Dwór d. 4. Lipca żałobę, po zmarłey Królowey Portugalskiey. Oczekiwano tamże codziennie wiadomości o przybyciu Xiężniczek Portugalskich do Kadyxu: które przy końcu Maia wypłynąć miały z Rio-Janeiro.

Zdaie się rzeczą niezawodną, że Conde del Abisval z korpusem swoim 12 do 14,000 ludzi wynoszącym, przeznaczonym iest na pewną wyprawę do Ameryki; woysko ma iuż bydź w pochodzie do Kadyxu.

Francya.

Dnia 13go Lipca skazał Sąd prewotalny Paryzki dwie osoby na karę deportacyi. Jeden z nich koszownik nazwiskiem Navarre odgrażał nayhaniebnieyszemi wyrazy, nastawać na życie Króla i rodziny Królewskiey. Drugi kommissant nazwiskiem Gallette dopuścił się w iedney wiosce w pobliskości Paryża mów buntowniczych których miał użyć do iednego młodego Officera od Artylleryi, maiącego Krzyż legii honorowey i nogę drewnianą, a zatem będącego bez służby. Gallette trzymaiąc go za iednego z nieukontentowanych, rzekł do niego: „Wielku przyiacioł i braci naszych iest „uwięzionych, lecz ia, Gallette, iestem „wolny i mam ieszcze pęk nabojów, któremi „zgładzę ze świata Króla, i rodzinę iego.“ Gallet przyaresztowany od żandarmów na donieslenie officera tego P. Chotin, powtarzał ieszcze swoie mowy zbrodnicze. Nadaremnie ieden i drugi wymawiali się piianstwem, użyto przeciwko nim prawa, ze sprawiedliwą surowością.

Officer ieden od pułku Kirassyerow przyaresztował w Paryżu na mieyscu gonitwy, iednego Officera pensyonowanego, za obraźliwe mowy przeciwko Królowi.

Donoszą z Cambrai że rozmaici znayduiący się tam Officerowie Francuzcy obrazili bezwstydnemi mowami swoiemi czterech Officerów Angielskich w celu przywiedzenia ich do poiedynku. Jenerał Maitland oddał Officerow swoich do aresztu, a zwierzchność roztrząsa postępowanie Officerów Francuzkich. W woysku Angielskiem panuie karność nayściśleysza. Rożni żołnierze, którzy nosili zieloną paszę z ogrodów przyległych, maią bydź surowo karani. D. 7. i 8go Lipca przybyli do Cambrai Adjutant i Kuryer od Xięcia Wellingtona z depeszami do tymczasowego Dowodcy prawego skrzydła woysk na załodze stoiących. Według tychże samych doniesień były w tych dniach woyska Rossyiskie i Duńskie z nowu pomocnemi cłowym urzędnikom; w takowych przypadkach biorą one w nagrodę 30 od sta, ze schwytanych towarów.

Prefekt Departementu Północnego dowiedziawszy się że różni Officerowie połowę żołdu pobieraiący powynosili się z gmin, w których przebywać powinni byli, rozporządził; ażeby żaden Officer połowę żołdu pobieraiący, bez wyraźnego pozwolenia nie oddalał się z mieysca swoiego mieszkania. Te surowe rozkazy wyszły z powodu rozmaitych podróży, w którą się puszczali ci Officerowie ku granicom Belgickim.

Jedna z gazet Paryzkich pisze pod d. 10. Lipca: Gdyby potrzeba było, zbiiać potwarze zawarte w Morning-Chronicle względem Protestantów w Nismes rozsądziłby w tey mierze wypis z wyroków kary wydanych przez

Trybunały sądowe rzeczonego miasta. Ze 186 osób o różne przestępstwa, lub występki prywatne obwinionych, które od d. 20. Grudnia 1815 do 18. Czerwca 1816 przed niemi stawiono, skazanych zostało 69 Katolików a 65 Protestantów, uwolniono zaś Katolików 19, a 33 Protestantów. To iest naywiększym dowodem, że mieszkańcóm obudwóch religii równa sprawiedliwość wymierzać się zwykła: (Atoli, wśród tego pisze Dziennik rozpraw ma się rozpocząć przed sądem naywyższym w Nismes sprawa dochodzenia krzywd wyrządzonych przez Bonapartystów oddziałowi powracaiących wolunteryuszów woyska Angoulemskiego, a to w Kwietniu 1815, w okolicy Uzeskiey.)

Dwie gazety Paryzkie zostaią od dawna w sporze względem Jezuitów. Gazeta Constitutionel przywodzi wszelkie dzieie, iakie tylko przeciw zakonowi temu wynaleść może, opowiada, iak pewien Jezuita zamordował Henryka IV., iak oyciec Leteillier wdawał się w rządy Ludwika XIV., iak ieden Jezuita iako kupiec zbankrutował i t. d. słowem; zbiera wszystko co tylko kiedy pisano przeciw Jezuitom. Przeciwnie Gazeta Memorial religieux, przeznaczona dla Duchownych, bierze ich w swoią obronę, wyszczególniaiąc wszystko dobre które im zawdzięczyć mamy, ich zasługi około wychowania młodzieży, ich książki do nauk, ich missye, i t. d. Żeby zaś iuż mieli mieć iakowe założenie w Paryżu Jezuici, iak niektóre gazety niemieckie zapewniaią nie iest prawdą. Widziemy iuż ze sporu tych gazet, że ieszcze iest rzecz wątpliwa czyli kiedy we Francyi na powrót przyiętymi będą. To, co na ulicy du Bac maią za Kollegium Jezuitów, iest tylko założeniem Missyonarzy, które ieszcze za Rządu przeszłego było przywróconem, lecz dopiero teraz przychodzi do działalności swoiey. Prawda, że gorliwość nawracanie poganów, bardzo ostygła, osobliwie gdy niedawno odebrano wiadomość, że w Afryce zcięto iednego z nayczcigodnieyszych Missyonarzy P. Dufresse Biskupa Tobracaskiego wraz z iego pomocnikami. Nad to, wymagaią Missye bardzo wielkich kosztów. Lecz ieżeli kiedy ożywi się handel z obcemi częściami świata, tedy zapewne i Missye, zostaną znowu wprowadzone.

Szwaycarya.

Nader smutne okoliczności, w iakich znayduią się szczątki pułków Szwaycarskich w Hiszpanii, maią bydź przedmiotem obrad seymowych. (*Tagsatzungsberathungen*). Rząd Nidwaldenski udziela tym końcem Stanom rapporte otrzymane od Pułkownika Christa szefa pułku Nro. 5, znayduiącego się na wyspie Majorce (w Palmie) chcąc na rzecz Officerów, (szeregowi zbierani są z roźnych kraiów) wezwać pośrednictwa seymowego.

Względem zniesienia cenzury w Kantonie Aargauskim wyszło poniższe rozporządzenie: My Prezydent i Rada Kantonu Aargauskiego rozporządzamy: 1.) Znosi się cenzura na pisma (gazety) publiczne dotąd utrzymywana. 2.) Wszelkim gazetom publicznym tak iako i wszelkim innym pismom drukowanym ma bydź dodawane imie dzieło pisarza lub wydawcy, daiącego do druku, lub drukarza. 3.) Za wszelkie w pismach drukowanych zawarte wyrazy przeciw religii, obyczayności, publicznemu porządkowi i winnemu uszanowaniu dla Konstytucyi Państwa i dla Rządów, iakoteż za każde nadwerężenie sławy osób lub korporacyi, odpowiedzialnymi są, pisarz dzieła, wydawca, daiący do druku i drukarz. 4.) Wykonanie niniejszego rozporządzenia zleca się Policyi. 5.) Ninieysze rozporządzenie ma bydź wydrukowanem w dzienniku Kantonu, a nadto w przychodzące do Kantonu gazety publiczne zaciągniętem. Dano w Aargau d. 18. Czerwca 1815. (*Podpisano*) Prezydent Fetzer. Pisarz mieyski Kasthofer.

Widzieliśmy z pasterskiego listu Biskupa Sittenskiego (umieszczonego w Numerze 111 gazety naszey) że przed nieiakim czasem w wyższym Wallis wielkie były rozruchy. Pospolstwo nieukontentowane było z wprowadzenia żandarmeryi, chociaż ta tylko 18 ludzi zawierała, i rozłożoną była na 40 mil rozległości; tudzież z tego że monopolium tabaki udzielono ze strony Rządu pewnemu fabrykantowi w Bexie za 8000 franków. Myślano także, iż Rząd ukryć miał pieniężne wynadgrodzenie za pryechody woysk prez Wallis. Twierdzono na koniec, że Rząd, chociaż tylko z pięciu składaiący się osób pobieraiących ogołem pensyi 300 Luidorów, za wiele kosztuie, i że lud byłby szczęśliwszym i wolnieyszym bez Rządu. Wielu nawet celnieyszych Wallisaniow zyczyło sobie także zburzyć gościniec Symplońsski. Powiedło się iednak stałości Rządu, utłumić powstanie, skoro 3 kompanie woyska zniższego Wallis weszły do Briegu. Teraz przywrócona iest spokoyność zupełnie.

Niemcy.

Oto iest układ Związku między kilkunastu Xiążętami i Hrabiami dawnieyszych Stanów

Rzeszy Niemieckiey zawartego w Sztugardzie dnia 12. Grudnia 1815, i iuż teraz w rosprawach Stanów Wirtemberskich wydrukowanego, który dał powód do Król. Wirtemberskiego napomnienia (*Debortatorium*) z d. 20. Kwietn. (*umieszczonego w Nrze* 103. *Gazety naszey*):

„Jaśnie Oświeceni i Jaśnie Wielmożni na końcu ninieyszego układu z zastrzeżeniem sobie rangi i porządku, podpisani Xiążęta i Hrabiowie, przekonani wewnętrznie iż ścisły i rzetelny związek wszystkich pokoleń połączonych, dawnieyszym związkiem ligi Reńskiey iest potrzebą naglącą; uznali za rzecz konieczną imieniem swoiem i Wysokich swoich Xiążęcych i Hrabiowskich Domów, zawrzeć związek zupełnie doskonały iak następuie: 1.) Odtąd stanąć ma ścisły związek między podpisanemi Wysokiemi Domami pomiędzy sobą i ze wszystkiemi Stanami Rzeszy, które może ieszcze późniey przez osobne deklaracye do nich przystąpią. 2) Celem tego związku iest, przywrócenie kraiowych prawnych stosunków, i związku Wysokich Stron umawiaiących się według zasad wspólnych, tudzież przez wzaiemne połączenie sił swoich zabespieczenie praw, które im Opatrzność powierzyła. 3.) Wysokie umawiaiące się Strony przyrzekaią sobie na wzaiem, daiąc w zakład swóy Xiążęcy i Hrabiowski honor wierność i wiarę, nie wchodzić iednostronnie, w prost ani też ubocznie, w żadne układy, któreby się tyczeć mogły przyszłey Konstytucyi Niemieckiey i powszechnych stosunków podległych Stanów Rzeszy, ani też przez prywatne układy wyłącznie od związku o iakowe kraiowe prawne korzyści starać się. Dla tego też zrzekaią się wszelkich związków przeciwnych celowi związku ninieyszego; zastrzegaiąc sobie wszelako, że cała korporacya podległych Stanów, to iest, powszechność onychże iednego krain, wyznaczoną bydź może, większością głosów do wchodzenia za wiadomością związku w układy z dotychczesną głową Państwa, w którym to przypadku iednakże korporacya ta, dopiero po zawarciu takowego układu, od związku i działań iego odstąpić może, układ zaś maiący się zawrzeć dopiero wtenczas za ważny uznanym zostanie, gdy od związku Niemieckiego pozyska zaręczenie. 4) Wysokie Strony umawiaiące się przyrzekaią sobie nayścisleysze utrzymanie ninieyszego porozumienia się, i łożenie wszystkich sił swoich do iednegoż celu. 5.) W całym związku pospołu przenoszą wszelkie od Opatrzności powierzone sobie środki do celu, i wszelkie wpływy swoie, iak dalece takowe dla ogółu użytecznemi bydź mogą. Związek zaś obowiązuie się wszelkie szczególne życzenia i sprawy poiedynczych Wysokich Stron umawiaiących się, gdy do wdania się wezwanym zostanie, i gdy się to ogólnemu celowi sprzeciwiać nie będzie, z tąż samą gorliwością wspierać i zastępować, iak swoy interes powszechny. 6.) Strony umawiaiące się, przykładać się będą do ciężarów w miarę ludności Państw swoich. 7) Uznaią Dyrektoryum związku. 8.) To Dyrektoryum prowadzić ma JO. Xiążę Waldburg-Zeil-Trauchburg tak długo, dopóki związek trwać będzie, to iest, od kąd ustawy Rzeszy Niemieckiey przywróconemi, i Magistratury Stanów Rzeszy zupełnie urządzonemi nie zostaną. 9.) Wybrany ten Dyrektor dodanych mieć będzie Adjunktów, którym polecono będzie zawiadywać sprawami Wysokich Stanów w powszechności, pod przewodnictwem Dyrektora. 10.) Skoro nadeydą deklaracye wszystkich do związku wzywaiących się wysokich Domów, i związek pozna wszystkich członków swoich, podzielony zostanie na 4 powiaty, z których każdy Adjunkta dla siebie wybierze. Tymczasowo oświadczyli się, iuż podpisani związkowi wspierać wszystkiemi siłami Dyrektora w iego działaniach, szczególniey zaś obecni w Sztuttgardzie. Wysokie Umawiaiące się Strony wspólnie z Dyrektoryum, zaopatrzą bezwłocznie Pełnomocników zgromadzenia związkowego instrukcyą dokładną i zasadom związku odpowiadaiącą. (*Dalszy ciąg nastąpi.*)

Prusy.

Gazeta Francuzka (de Franc) zawiera, że Rząd Pruski baczny na postępki zbiegów Francuzkich którzy w Państwach iego schronienia szukali, kazał oddalić się z Kraiu nieiakiemu Jungowi byłemu Pułkownikowi korpusu woluntaryuszów i iednemu sławnemu federyście Hantzowi z Saarlouis.

Królestwo Polskie.

Z Warszawy d. 30. *Lipca.* — Według rozkazu dziennego z d. 24. b. m. wydanego do woyska przez Jenerała Zarączka Zastępcy W. Xięcia Rossyyskiego Naczelnego Wodza woyska Polskiego, umieszczeni zostali w tem woysku, byli Kommendanci departamentowi: Jenerał brygady Axamitowski, Pułkownicy: Siemianowski, Guźkowski, Dulfus, Piotrowski i Straszewski, oraz pełniący dotychczas przy nich obowiązki Adjunktów, Kapitan Czerwicki, Porucznicy: Zieliu–

ski, Józef Urbanowicz i Zielinski Franciszek; Podporucznicy: Mankowski i Puchalski.

Z Warszawy d. 6. Sierpnia. — Dnia 3. b. m. obchodzono w tey stolicy uroczystość imienia N. Cesarzowey Maryi Feodorowney, matki N. Cesarza i Króla Alexandra I. i N W. X. Maryi Pawłowney. Władze cywilne i woyskowe złożywszy powinszowania swoie J. W. Nowosilzoff Kommissarzowi J. C. K. Mości przy Rządzie tuteyszym, udały się na mszą woyskową, którą celebrował JW. JX. Biskup Malinowski, otoczony licznem Duchowieństwem, u ołtarza pod okazałym namiotem, na dziedzińcu Saskim. W czasie Te Deum dał się słyszyć huk z dział, a po skończonem nabożeństwie, woyska Rossyyskie i Polskie, które ostatnie zgromadziło się z okolic stolicy na ten obchód, przeciągały w paradzie. Tego dnia był wielki obiad u JW. Namiestnika Królewskiego. Miasto wieczorem i teatr w czasie widowiska, były illuminowane.

N. Cesar Wszech Rossyi, Król Polski, nagradzaiąc położone dla nauk i literatury Polskiey zasługi JJ. PP. Zawadzkiego i Węckiego drukarzy i księgarzy Warszawskich nadał im tytuł Drukarzy i Księgarzy uprzywileiowanych dworu Królestwa Polskiego.

Towarzystwo Dobroczynności Londyńskie, powodowane ludzkością i politowaniem nad cierpieniem bliźniego, iakiegokolwiek Kraiu i Narodu, przysłało na ręce JPP. Stamm i Frenkel, Obywateli miasta Warszawy, summę 300 funtów szterlingów, na wsparcie mieszkańców okolicy Modlina, podczas oblężenia tey twierdzy w roku 1813 zniszczonych.

Rozkład tey summy nastąpi wkrótce przez Delegowanych z Departamentów Płockiego i Warszawskiego, ze znaczenia, charakteru i gorliwości Obywatelskiey znakomitych, od Kommissy Rządowey spraw wewnętrznych i policyi wyznaczonych.

Turcya.

Mahmud Sułtan troskliwy zawsze o zaprowadzenie lepszego porządku w kraiu i o wykorzenienie sprawców niepokoiu i przemocnych ludu uciemiężycieli, zwrócił także uwagę swoią na okolicę Bayassu niedaleko Alexandretty (w Syryi), gdzie osławiony Derebey Gütszük-Aly, a po śmierci tegoż, iego syn, podobnież zowiący się od dwudziestu lat przeszło zwykli się dopuszczać zdrożności i przechodzące karawany handlowe rabować. Wielkorządzca Alepu Dszellaledin Basza odebrał rozkaz zaradzenia tym zgrozom, i przywrócenia w okolicy tamteyszéy, trwałey spokoyności i bezpieczeństwa. Skutkiem tey wyprawy była zupełna klęska Gütszüka Alega, który iednak co do osoby swoiey znalazł środki schronienia się w góry. Szesnaście głów, naycelnieyszych stronników tego zbóieckiego Derebeja przybitych przed bramami Seraiu, są dowodem otrzymanego nad nim zwycięztwa i zapełnego poddania się Bayassu. Widziano także przed bramami Seraiu głowy Kiayi i Effendego Dywanu, dawnieyszego Wielkorządzcy Bagdadu Solimana Baszy. Utracili oni życie za zdzierstwa pieniężne, które byli imieniem iego iuż nawet po iego śmierci popełnili.

W Perze odkryto niedawno pewną liczbę fałszerzów monety, którzy poważyli się wpośród przedmieścia kopać podziemne schronienie w celu dopełnienie tego zbrodniczego planu. Byli oni częścią poddani Tureccy z wysp Archipelagskich, częścią, iak słychać, Zantysci. Tylko czterech z nich zdołała zchwytać Policya Turecka, których skazano na galery.

Królewna Walés (Walezyi) kazawszy naprawic okręt i zabawiwszy przez dni 10. częścią w Perze a częścią w Bujukderze, udała się znowu na pokład okrętu, a odebrawszy tamże poranku następuiącego z rąk Mühürdara (zachowawcy W. Pieczęci) Reis-Effendego niektóre kosztowne podarunki z indyiskich Shawów, materyi, rożnych wonności, i szpilkę bryllantową; co wszystko na 45,000 piastrów oszacowano; rozkazała rozwinąć żagle, w celu udania się przez zatokę Madania do Brussy dawney Stolicy Państwa Ottomańskiego w Azyi zkąd daley puścić się miała do Jerozolimy i do Egiptu. Królewna trawiła czas pobytu swoiego w Perze i Bujucderze na oglądaniu rozkosznych okolic nad kanałem, nie bywszy oni krokiem w samymże mieście Konstantynopolu.

Dnia 24. Czerwca odprawił nowy Poseł Francuzki Markiz de Riviere uroczystą wizytę wstępną u W. Wezyra. Dniem przódy doniósł ciału dyplomatycznemu, że kierowanie ieteresami Francuzkiey Kancelaryi Poselskiey, zdał na drugiego Sekretarza Poselstwa Hrabiego Beaurepaire, przy którey sposobności oznaymił także i inne między dotychczesnymi Urzędnikami Poselstwa, zaszłe odmiany.

Gazety Paryzkie twierdzą, iż Jenerałowie Savary i Lallemand mieli wyiechać z Smirny do Persyi.